

ਸਿਵਲ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਫਲਸ਼ਾਅ ਜੇ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਐੱਸ.ਬੀ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ- ਉੱਤਰਵਾਦੀ

1933 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਫਰੈਂਸ ਨੰਬਰ 4

1954

ਦਸੰਬਰ 9

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) - ਧਾਰਾ 11(4) ਅਤੇ 10(2) (v) - ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਫਿਟਿੰਗਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਟਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਮਿਸਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ - ਰੋਡਵੇਜ ਅਤੇ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਲਈ ਥਾਵਾਂ - ਕੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਥਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇ - ਹੋਟਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਿਰਜਣ ਤੇ ਕੀਤਾ ਖਰਚ - ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪੂਜੀ ਖਰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ - ਧਾਰਾ 66 - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਪੁਆਇੰਟ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ - ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਸੈਂਸੀ ਨੇ ਫਰਨੀਚਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਆਪਣਾ ਇਮਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਜੋਂ ਜੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਲੀਜ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 1939 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ 20 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਰੌਕਰੀ ਅਤੇ ਫਿਟਿੰਗਸ ਸਮੇਤ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ (1945-46) ਵਿੱਚ, ਅਸੈਂਸੀ ਨੇ 24,904 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ- ਸਰਫੇਸ ਕਰਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ:-

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, 1915-46 ਦੇ ਲੇਖੇ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿੰਟ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕ ਨੂੰ ਰੀਲੇਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਧਾਰਾ 12(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ, ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ 10(2) (v) ਦੇ ਨਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ।

ਤੈਅ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਟਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੋਡਵੇਜ ਦੀ ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤੀ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਟੁੱਟ- ਭੱਜ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਿੰਟ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕ ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਖਰਚਾ ਸੀ। 1945-46 ਦਾ ਸਾਲ, ਹੋਟਲ ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ "ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ- ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) (v) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 12(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਖਰਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 12(4) ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਫੀਟਿੰਗਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰੀਮਿਸਿਸ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਜੋਂ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰੇਡਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਲਈ ਥਾਂਵਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ- ਟਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (1), ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਸੁੰਦਰਲਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ- ਟਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਯੂ.ਪੀ. (2), ਐਲ.ਐਚ. ਸੂਗਰ ਫੈਕਟਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (3) ਵਿੱਚ. ਸੈਮੂਅਲ ਜੋਨਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਡੇਵੇਨਵੇਲ), ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ (4), ਇਨਕਮ- ਟਾਰ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਸਿਰੀ ਰਾਮਾ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਿਟਿਡ (5), ਅਤੇ ਰੇਡੇਸ਼ੀਆ ਰੇਲਵੇਜ਼, ਲਿ. v. ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਬੇਚੁਆਨਾਲੈਂਡ ਪ੍ਰੋਟੈਕਟੋਰੇਟ (6), ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਰ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 1922 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਐਕਟ XI ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਰੈਫਰੈਂਸ:-

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਏਸੀ ਗਿਣਤੀ 1945-46 ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿੰਟ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕ ਨੂੰ ਰੀਲੇਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗਤ, ਹੋਟਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਮਿਸਿਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਚੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) (v) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 12(4) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਹੈ?"

ਏ.ਐਨ. ਕਿਰਪਾਲ ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇ.ਆਰ. ਬਜਾਜ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਲ. ਭੱਟਾ, ਉੱਤਰਵਾਦੀ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਫਲਸ਼ਾਅ, ਜੇ. ਇਹ ਰੈਫਰੈਂਸ 31 ਮਾਰਚ, 1946 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੇ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਸਾਲ 1946-47 ਲਈ ਸਰਦਾਰ ਬਹਾਦਰ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੈਂਸੀ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਪਰਿਸਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅਗਸਤ, 1939 ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਿਟੇਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 20 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਫਿਟਿੰਗਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ 50,000 ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਇਆ ਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਵਾਲੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਾਂ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਨੇ ਪੂਰੇ ਰੇਡਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਕੰਕਰੀਟ ਨਾਲ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈ ਲਿਆ, ਕੁੱਲ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਰਲਾਂਗ। ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰੀਸਰਫੇਸਿੰਗ ਦੀ ਲਾਗਤ ਰੁ. 24,904 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਨੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ, ਇਸ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 10 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਸੈਂਸੀ ਨੇ ਇਸ ਆਈਟਮ ਸਮੇਤ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੁਰੰਮਤ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਦੇ ਖਰਚੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 24,904 ਰੁਪਏ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੀ 2,472 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ। ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਰੀਲੇਅ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਾਰਾ ਖਰਚਾ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਸੀ।

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਸੈਂਸੀ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (2) (v) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਧਾਰਾ 12 (4) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ:

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ 1945-46 ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਤੱਕ ਸੀਮਿੰਟ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕ ਨੂੰ ਰੀਲੇਅ ਕਰਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਹੋਟਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਮਿਸਿਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (2) (v) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 12 (4) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ?

ਧਾਰਾ 12 ਦੂਜੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਰੋਤ, ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ, ਧਾਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ। ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ, ਅਤੇ ਸਕਿੰਟ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ। - 13. ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ- ਧਾਰਾ (4) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ

"ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਸੈਂਸੀ ਸਬੰਧਤ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ ਜਾਂ ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਉਕਤ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਅਟੁੱਟ ਹੈ। , ਪਲਾਂਟ ਜਾਂ ਫਰਨੀਚਰ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (iv), (v), (vi) ਅਤੇ (vii) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਖਰਚ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।।"

ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ- ਧਾਰਾ (2) ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (iv) ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ-

"ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਜੋਖਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੀਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ, ਫਰਨੀਚਰ, ਸਟਾਕ ਜਾਂ ਸਟੋਰ, ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੀ ਰਕਮ;

ਅਤੇ ਧਾਰਾ (v) ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ ਜਾਂ ਫਰਨੀਚਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ।"

ਅਸੈਂਸੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 12 (4) ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਵਰਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪਟੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖੁਦ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚਿੰਤਾ ਵਜੋਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਟਿੰਗਸ, ਕਰੈਂਕਰੀ, ਆਦਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ। ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਇਹ ਆਈਟਮ ਧਾਰਾ 12 (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹੋਟਲ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਰੇਡਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਮੁੜ ਸਿਰਜਣਾ ਧਾਰਾ 10 (2) (ਵੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੜ- ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਰੰਮਤ ਪ੍ਰੀਮਿਸਿਸ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਮਾਈਸ ਅਜੇ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰੇਡਵੇਜ਼ ਦੀ ਮੁੜ ਸਿਰਜਣਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 12 (4) ਅਤੇ 10 (2) (ਵੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਰੇਡਵੇਅ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਰੀ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪ-ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ 'ਇਮਾਰਤਾਂ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 9 'ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਰੈਫਰੈਂਸ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ- ਧਾਰਾ (1) (i) ਵਿੱਚ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਭੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਮਾਲਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 12 (4) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 (2) (v) ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੋਟਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਮਿਸਿਸ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮੁੜ-ਸਰਫੇਸਿੰਗ ਨੂੰ 'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਸੈਂਸੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਦੀ ਇਹ ਆਈਟਮ- ਵੇਖੋ ਆਮਦਨ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਆਮ ਆਮਦਨ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਧਾਰਾ 10 (2) (xv) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ –

"ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਚਾ (ਪੂੰਜੀ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਅਸੈਂਸੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ) ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਿੱਤਾ।"

ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ- ਦੇਖੋ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫਾ। ਉਸੇ ਸਾਲ ਲਈ ਟੈਕਸ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ। ਇਹ ਪੰਨਾ 19 ਅਤੇ 20 'ਤੇ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਈਟਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਟੈਕਸ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੇਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੈਂਸੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ- ਇਕ ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ।

ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਸੈਂਸੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 (2) (v) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 12 (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਜੋ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਸਰੋਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 12 (4) ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਫਿਟਿੰਗਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਜੋਂ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ 20 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਹੋਟਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਇਸ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 12 (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸੈਂਸੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੇਡਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 12 (4) ਅਤੇ 10 (2) (v) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੈਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਬਿੰਦੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰੇਡਵੇਜ਼ ਦੇ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖਰਚਾ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ 'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ 'ਹੋਟਲ ਪਰਿਸਿਸ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਲਈ ਥਾਂਵਾਂ ਪ੍ਰੀਮਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਰੈਫਰੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਜੇ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਫਰੇਮ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਟਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਵਾਲੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਿਰਜਣ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚਾ 'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ

ਇੱਕ ਪੁੰਜੀ ਖਰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 10 (2) (v) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੇਸ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਪਲਾਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ ਅਕਸਰ ਕੇਸ, ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਕਟੋਰੀਯੋਗ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਟਰੇਟਰ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਬੀਸਲੇ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ, (1)।

"ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਖਰਾਬ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਪੁਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਬਦਲੀ ਅਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਪੁੰਜੀਗਤ ਖਰਚਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਸੁੰਦਰਲਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਯੂ.ਪੀ., (1), ਮਲਿਕ ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਭਾਰਗਵ, ਜੇ., ਇੱਕ ਆਟਾ ਚੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਰੁ. ਕੁਝ ਕੇਬਲਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ 'ਤੇ 1,554 ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਮਿੱਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੇਬਲਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਖਰਚੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।) (ਵੀ). ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ- ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਮੁਰੰਮਤਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਾਲੀ ਮੁਰੰਮਤ ਜਾਂ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਈਟਮ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਆਵਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਜੋ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਹੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਐਲ.ਐਚ. ਸੂਗਰ ਫੈਕਟਰੀਜ਼ ਐਂਡ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (2), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਟਾਇਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਵੀਆਂ ਟਾਇਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਮੁੜ ਛੱਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ ਨਾ ਤਾਂ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਚ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਛੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਰਚ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੈਮੂਅਲ ਜੇਨਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਡੇਵੋਨਵੇਲ), ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ (3) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਦੇ ਕੋਰਟ ਆਫ ਸੈਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਦੇ ਲਾਰਡਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਚਿਮਨੀ ਖਤਰਨਾਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸੈਸੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਚਿਮਨੀ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਨਵੀਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚਾ ਕਿਸੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕ ਮੰਨਣਯੋਗ ਕਟੌਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਵੀਂ ਚਿਮਨੀ ਪੁਰਾਣੀ ਚਿਮਨੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚਿਮਨੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਖਰਚਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਚਿਮਨੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਸਮੇਤ, ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੀ। ਕਟੌਤੀ. ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਫੈਕਟਰੀ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿਮਨੀ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ 'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਐਂਡ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਪ੍ਰੋਫਿਟਸ ਟਾਰ, ਮਦਰਾਸ, ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ, (1) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਬਾਇਲਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਨਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਬਾਇਲਰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 10 (2) (xv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਜੱਜ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਰੋਡੇਸ਼ੀਆ ਰੇਲ- ਵੇ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ- ਟੈਕਸ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਬੇਚੁਆਨਾ- ਲੈਂਡ ਪ੍ਰੋਟੈਕਟੋਰੇਟ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਰੇਲਵੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਲ ਵਿਚ ਸਵਾਲ ਕੀ ਸੀ

394 ਮੀਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚੋਂ 74 ਮੀਲ ਦੀ ਮਾਈਲੇਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟਰੈਕ 'ਤੇ "ਭਾਰੀ ਮੁਰੰਮਤ" ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 34 ਮੀਲ ਦੇ ਫੈਲਾਅ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਟ੍ਰੈਕ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਰੇਲਾਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਲੀਪਰਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੇਲਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਛਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ 40 ਮੀਲ ਦੇ ਟ੍ਰੈਕ ਲਈ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰੇਲਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਾਰੇ ਸਲੀਪਰ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਯੋਗ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਸਹੀ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਸੀ। -ਟੈਕਸ। ਲਾਰਡ ਮੈਕਮਿਲਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦਿਲਚਸਪ ਹਨ: -

"ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਲੀਪਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ- ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਰੇਲ ਮਾਰਗ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਨਣ ਭਾਵੇਂ ਨਿਰੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਸਲਾਨਾ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਨਵਿਆਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀ ਚਾਰਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਖਰਚਾ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਕਮਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੇਲਾਂ ਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਜਿਹੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਮਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਆਮਦਨ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ। ਬਰਬਾਦ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖਰਚਾ

ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਕਟੌਤੀ ਅਸਲ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ -1 ਲਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚੇ ਦਾ ਲਾਭ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਰੰਮਤਾਂ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ। ਐਨਸਵਰਬ ਬਨਾਮ ਵਿਕਰਸ ਲਿਮਟਿਡ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਚੈਨਲ ਨੂੰ ਡ੍ਰੇਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬਰਥ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਖਰਚਾ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੋਲਟ, ਜੇ., ਸਾਰੇ ਆਮਦਨ- ਕਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਅਥਾਰਟੀ, ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ 'ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਚੈਨਲ ਨੂੰ ਡ੍ਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਆਮਦਨੀ ਖਰਚ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਾਲ ਦਰ ਸਾਲ ਡ੍ਰੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਘੱਟ ਆਮਦਨੀ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡ੍ਰੇਜ਼ਿੰਗ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਹਰ ਸਮੇਂ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।"

ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਖਰਚਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਿਚ

- ਜੇ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਖਰਾਬੀ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਹੋਟਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ. ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਾਂ- ਪੱਖੀ ਜਵਾਬ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਅਸੈਂਸਮੈਂਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. 250

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

-Jaspal Singh, Translator.